

Jazzpianist Wajdi Riahi: 'Mensen blij maken is helemaal niet moeilijk'

© Johan Jacobs

Het album Essia, met Basile Rahola op contrabas en Pierre Hurty op drums, is nu uit.

Foto Johan Jacobs

Wat is uw vroegste herinnering?

Die is een beetje vaag. Ik word op een ochtend wakker en vraag mijn moeder: 'Waar is mijn broer?' Ze zegt dat hij buiten aan het voetballen is, dus trek ik een geel T-shirt aan en ga met hem spelen.

Welke levende persoon bewondert u het meest, en waarom?

Mijn moeder. Ze heeft veel opgegeven om ons een beter leven te geven.

Wanneer was u het gelukkigst?

Telkens als ik omringd word door vrienden, familie en andere mensen die geluk en liefde met elkaar delen.

Wat is uw grootste angst?

Vergeten. Momenten, gezichten, uitdrukkingen. Ik vergeet nu al veel.

Welke eigenschap stoort u het meest bij anderen?

Niet veel. Arrogantie misschien.

Wat was uw beschamendste moment?

Telkens als ik mijn diepste gevoelens probeer uit te drukken in een vreemde taal. Dan krijg ik het niet juist verwoord en zwijg ik uiteindelijk gewoon.

Wat is uw dierbaarste bezit?

Ik hou niet zo van het idee van bezit. Maar misschien mijn brein?

Wat wilde u later worden als kind?

Muzikant. Dus op de een of andere manier komen dromen toch uit!

Als u naar de toekomst kijkt, wat ziet u dan?

Ik hoop op een wereld zonder oorlog. Of ten minste op een ander perspectief op macht, zonder dat er wapens en bommen voor nodig zijn.

Wat maakt u ongelukkig?

Onrecht en ongelijke kansen. Bureaucratie en visa, bijvoorbeeld.

Wie of wat is de liefde van uw leven?

Als ik ga slapen, denk ik aan muziek. Als ik wakker word, denk ik aan muziek. Dus denk ik dat muziek de liefde van mijn leven is.

Wie mag aanschuiven aan uw droomdiner?

Al mijn vrienden en familieleden, samen met Brad Mehldau, Bud Powell en Art Tatum.

Welke zinnetje en stopwoordjes gebruikt u te veel?

'Misschien', 'ik weet het niet'. Ik kan moeilijk beslissingen nemen.

Wat was uw ergste job ooit?

Toen ik in Brussel aankwam, had ik geen geld en nam ik een baantje aan in een motel in Anderlecht. Ik moest er werken van zeven uur 's avonds tot zeven uur 's ochtends, overdag volgde ik les aan het conservatorium. Zo ging het vijf dagen per week. Dat was een heftige periode, en natuurlijk betaalde het ook nog eens slecht.

Wat was uw grootste ontgoocheling?

Mijn vader, maar dat is strikt privé.

Wat zou u graag veranderen in uw eigen verleden?

Niks. Ik heb nergens spijt van. Ik slaap als een baby.

Als u kon terugkeren in de tijd, waarheen zou u dan gaan?

Naar ons eerste huis in Tunis, waar mijn vader een fiets voor me kocht en ik de hele tijd kon spelen. Dat was een heel andere, zorgeloze tijd.

Wat beschouwt u als uw grootste prestatie?

Dat ik muziek maak en in Brussel woon, omringd door geweldige mensen die goed voor me zorgen. Ik voel me belangrijk in het leven van sommige mensen.

Wat is de belangrijkste les die het leven u geleerd heeft?

Soms doe ik tijdens een gesprek alsof ik niets van het onderwerp weet, ook al is dat niet zo. Zo leer je altijd bij.

Waar zou u nu het liefst zijn?

Op het strand met mijn familie.

Wat is uw favoriete geur?

De eerste regen van het seizoen.

Tegen wie zou u graag sorry zeggen?

Tegen onschuldige Palestijnen, omdat ik niks kan doen tegen het wapengeweld.

De liefde, hoe voelt dat?

Ik ben verliefd en het is geweldig, alsof ik op de juiste plek ben op het juiste moment met de juiste persoon.

Hoe komt u tot rust?

Ik denk dat ik altijd rustig ben. Me nog méér ontspannen is dus niet nodig.

Van welke gewoonte zou u af willen?

Roken.

Wanneer hebt u voor het laatst gehuild en waarom?

Ik moet altijd huilen als ik aan mijn vader denk of een aangrijpende film zie.

Wat is het dichtste dat u bij de dood geweest bent?

De dood ligt altijd op de loer, het kan altijd gebeuren. Dus denk ik er gewoon niet meer aan, anders geniet je niet.

Welke song mogen ze spelen op uw begrafenis?

Stilte zou geweldig zijn.

Hoe wilt u herinnerd worden?

Als iemand die iedereen blij maakte. Dat is niet moeilijk, het is gewoon menselijk.